

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากสถานบริการน้ำมัน

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากสถานบริการน้ำมัน เพื่อให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม ของประเทศในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“สถานบริการน้ำมัน” หมายความว่า สถานบริการน้ำมันประเภท ก และประเภท ข ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง และให้หมายความรวมถึงการให้บริการอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดน้ำเสียที่อยู่ภายในสถานบริการน้ำมัน

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำที่เกิดจากกิจกรรมของการให้บริการจำหน่ายน้ำมันและกิจกรรมอื่น ที่ก่อให้เกิดน้ำเสียที่อยู่ภายในสถานบริการน้ำมันที่ระบายหรือจะระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ หรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

ข้อ ๓ ให้แบ่งสถานบริการน้ำมันออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังต่อไปนี้

(๑) กลุ่มที่ ๑ สถานบริการน้ำมัน หรือสถานบริการน้ำมันที่มีให้บริการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง หรือซ่อมบำรุง

(๒) กลุ่มที่ ๒ สถานบริการน้ำมัน หรือสถานบริการน้ำมันที่ให้บริการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง หรือซ่อมบำรุง และมีการให้บริการอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดน้ำเสียที่อยู่ภายในสถานบริการน้ำมัน

ข้อ ๔ กำหนดให้สถานบริการน้ำมัน กลุ่มที่ ๒ แยกบำบัดน้ำเสียระหว่างกิจกรรมการให้บริการจำหน่ายน้ำมันรวมถึงการให้บริการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่องหรือซ่อมบำรุง และการให้บริการอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดน้ำเสียที่อยู่ภายในสถานบริการน้ำมัน

ข้อ ๕ กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากสถานบริการน้ำมันไว้ ดังต่อไปนี้

พารามิเตอร์	กลุ่มสถานบริการน้ำมัน		
	กลุ่มที่ ๑	กลุ่มที่ ๒	
		การให้บริการ จำหน่ายน้ำมัน รวมถึงการให้บริการ เปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง หรือซ่อมบำรุง	การให้บริการอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดน้ำเสีย ที่อยู่ภายใน สถานบริการน้ำมัน
๑. ความเป็นกรดและด่าง (pH)	๕.๕ - ๙.๐	๕.๕ - ๙.๐	๕.๕ - ๙.๐
๒. ซีโอดี (Chemical Oxygen Demand)	ไม่เกิน ๑๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่เกิน ๑๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร	-
๒. บีโอดี (Biochemical Oxygen Demand)	-	-	ไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
๓. ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด (Total Suspended Solids)	ไม่เกิน ๖๐ มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่เกิน ๖๐ มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
๔. ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด (Total Dissolved Solids)	-	-	ไม่เกิน ๑,๓๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
๕. ซัลไฟด์ (Sulfide)	-	-	ไม่เกิน ๑.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
๖. ทีเคเอ็น (Total Kjeldahl Nitrogen)	-	-	ไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
๗. น้ำมันและไขมัน (Oil and Grease)	-	-	ไม่เกิน ๑๕ มิลลิกรัมต่อลิตร
๘. ปิโตรเลียมไฮโดรคาร์บอน ทั้งหมด (Total Petroleum Hydrocarbons)	ไม่เกิน ๕.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่เกิน ๕.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร	-

ข้อ ๖ การตรวจสอบมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากสถานบริการน้ำมันให้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ความเป็นกรดและด่าง ให้ใช้เครื่องวัดความเป็นกรดและด่างของน้ำ (pH Meter) ที่มีความละเอียดไม่ต่ำกว่า ๐.๑ หน่วย

(๒) ซีโอดี ให้ใช้วิธีย่อยสลายโดยใช้โพแทสเซียมไดโครเมต (Potassium Dichromate)

(๓) บีโอดี ให้ใช้วิธีบ่มตัวอย่างที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๕ วันติดต่อกัน และหาค่าออกซิเจนละลายด้วยวิธีเอไซด์มอดิฟิเคชัน (Azide Modification) หรือวิธีเมมเบรนอิเล็กโทรด (Membrane Electrode) หรือวิธีออปติคัลโพรบ (Optical Probe)

(๔) ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด ให้ใช้วิธีการกรองผ่านกระดาษกรองใยแก้ว (Glass Fiber Filter) และอบแห้งที่อุณหภูมิตั้งแต่ ๑๐๓ ถึง ๑๐๕ องศาเซลเซียส เป็นเวลาอย่างน้อย ๑ ชั่วโมง

(๕) ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด ให้ใช้วิธีระเหยตัวอย่างที่กรองผ่านกระดาษกรองใยแก้ว (Glass Fiber Filter) และอบแห้งที่อุณหภูมิ ๑๘๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลาอย่างน้อย ๑ ชั่วโมง

(๖) ซัลไฟด์ ให้ใช้วิธีไอโอดิเมตริก (Iodometric Method) หรือวิธีเมทิลีนบลู (Methylene Blue Method)

(๗) ทีเคเอ็น ให้ใช้วิธีเจลดาล์ (Kjeldahl)

(๘) น้ำมันและไขมัน ให้ใช้วิธีสกัดด้วยตัวทำละลายแล้วแยกหาปริมาณของน้ำมันและไขมัน

(๙) บีโอดีไฮโดรคาร์บอนทั้งหมด ให้ใช้วิธีฟลูออเรสเซนซ์สเปกโตรโฟโตเมตริก (Fluorescence Spectrophotometry) หรือวิธีอินฟราเรดสเปกโตรสโคปี (Infrared Spectroscopy) หรือเทคนิคแก๊สโครมาโทกราฟี (Gas Chromatography) หรือเป็นไปตามวิธีขององค์การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมแห่งสหรัฐอเมริกา (United States Environmental Protection Agency)

ข้อ ๗ การตรวจสอบค่ามาตรฐานน้ำทิ้งตามข้อ ๖ ต้องเป็นไปตามคู่มือวิเคราะห์น้ำและน้ำเสียของสมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย หรือ Standard Methods for the Examination of Water and Wastewater ซึ่ง American Public Health Association, American Water Work Association และ Water Environment Federation ของประเทศสหรัฐอเมริกากำหนดหรือตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๘ การเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพื่อการตรวจสอบมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามข้อ ๕ ให้เป็นดังต่อไปนี้

(๑) ให้เก็บในจุดระบายทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม หรือจุดอื่นที่สามารถใช้เป็นตัวแทนของน้ำทิ้งที่ระบายออกจากสถานบริการน้ำมัน ในกรณีที่มีการระบายทิ้งหลายจุดให้เก็บทุกจุด

(๒) วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง ณ จุดเก็บตัวอย่างตามข้อ ๘ (๑) ให้เก็บแบบจ้วง (Grab Sampling)

ข้อ ๙ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสามร้อยหกสิบวันนับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

เฉลิมชัย ศรีอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดให้สถานบริการน้ำมันเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม
การปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการกำหนดให้สถานบริการน้ำมันเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ
ที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีความเหมาะสม
และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม ของประเทศในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้
สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ
หรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“สถานบริการน้ำมัน” หมายความว่า สถานบริการน้ำมันประเภท ก และประเภท ข
ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง และให้หมายความรวมถึงการให้บริการอื่น ๆ
ที่ก่อให้เกิดน้ำเสียที่อยู่ภายในสถานบริการน้ำมัน

ข้อ ๓ ให้แบ่งสถานบริการน้ำมันออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังต่อไปนี้

(๑) กลุ่มที่ ๑ สถานบริการน้ำมัน หรือสถานบริการน้ำมันที่มีให้บริการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง
หรือซ่อมบำรุง

(๒) กลุ่มที่ ๒ สถานบริการน้ำมัน หรือสถานบริการน้ำมันที่ให้บริการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง
หรือซ่อมบำรุง และมีการให้บริการอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดน้ำเสียที่อยู่ภายในสถานบริการน้ำมัน

ข้อ ๔ กำหนดให้สถานบริการน้ำมัน กลุ่มที่ ๒ แยกบำบัดน้ำเสียระหว่างกิจกรรม
การให้บริการจำหน่ายน้ำมันรวมถึงการให้บริการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่องหรือซ่อมบำรุง และการให้บริการอื่น ๆ
ที่ก่อให้เกิดน้ำเสียที่อยู่ภายในสถานบริการน้ำมัน

ข้อ ๕ ให้สถานบริการน้ำมันตามข้อ ๓ เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม
การปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

ข้อ ๖ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานบริการน้ำมันตามข้อ ๓ ปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม เว้นแต่จะได้ทำการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากสถานบริการน้ำมัน พ.ศ. ๒๕๖๘ แต่ทั้งนี้ห้ามมิให้ใช้วิธีการทำให้เจือจาง (Dilution)

ข้อ ๗ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสามร้อยหกสิบวันนับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

เฉลิมชัย ศรีอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม